

Z KRAKOWA DNIA 29. MAIA 1811 Roku WE SRODĘ.

Dalszy ciąg Uwag nad umieszczoną w Gazecie Naszey Nro. 15 i 16 Rozprawą J. W. St. nistawy POTOCKIEGO, Senatorsa Woźwody, Prezesa Rady Stanu i Ministrów &c. — o Krytyce.

Czytam: *Ze do niej (krytyki) rownie umiejętności, iak nauki należą, szczególniejszym przecięż te ostatnie są iey przedmiotem iako więcey upowszechnione, i więcey z smakiem dobrym związku mające. Z którego to powodu i sztuki nadobne pod bliższym krytyki zostają dozorem.* Mniemam, że rowne baczyć powinno oko krytyki na umiejętności nauki i kunszt piękne. Czemużby proszę, miały bydź te pod bliższym iey dozorem, niż tamte? Dla tegoż? że więcey te niż tamte związku mają z dobrym smakiem? Wszystkie nauki, mowi Cicero, mają ogólne pomiędzy sobą powinowactwo i spólnym iakimsiś spaiają się węzłem. Wszystkie przeto mają rowne do smaku dobrze prawo. Jako każdy ma w sobie panującą namiętność: tak też ma każdy Muzom poświęcony ulubioną sobie naukę, w którey naywięcey smakując, doskonalają, a tem samem, w miarę obrębu swojego, dobry smak doskonalają. Pozwalam, że nauki piękne są powszechniejsze, bo czulsze pieszczą namiętności i serce miłownikow swoich w rozkoszy nurzają, przez

co im do pożytecznych społeczności nauk czas drogi trują. Ach! z żalem tu wyznać muszę, że iako grutowne umiejętności do potrzeb życia, tak piękne nauki do zabawy i zbytku należą. Było przedtem panujące zdanie, które twierdziło: że umiejętności i nauki przykładają się do kształcenia obyczajow. Wielu zaś innych głębiej rzecz biorących przeciwnie sądziło. Z tego powodu Akademia Dižońska podała była w r. 1750 ważne do rozwiązania badania owe. Jeśli ustanowienie umiejętności i nauk przyłożyło się do czystości obyczajow? Na co gieniusz sławnego Rufsa utworzył pismo mocy i wymowy pełne, w którym dowiodł: że piękne nauki skaziły obyczaje. Akademia rownie dzielną wymową, iak nieodpornemi dowodami zniewolona, musiała Filozofowi Genewskiemu sprawiedliwość oddać, i dzieło tego nadgroda uwieńczyć. Nie mogą nie dzielić zdania moiego z owym niegdy obywatelem Genewy, co się tycze nadużycia pięknych nauk, bo one w właściwym widoku uważane, są tak, iak sam zbytek, próżności owocem i po większey części próżnowania płodem. Wszak smak zbytku następuje zawsze po smaku tych nauk, a smak tychże nauk idzie za smakiem zbytku. Piękne zatem nauki w iedney chodzą parze z zbytkiem,

której się powiększa. Nie się mnożą wygody życia, a zbytek się rozciąga, tyle się doskonałą nauki piękne, które smak tworzą i czułość natężają, przez co miękną obyczaje, a prawdziwa przeciwnie odwaga i cnoty rycerskie gasną (*3). Tak niegdy wstawiony przez pracownika Rzym był kościołem cnoty, ale potem za czasów sprzyjających nadużyciu pięknych nauk, stał się teatrem występku i grubych naśladów igrzyskiem. Biorę to żywcem, iako odemnie samego wyrobione z dziełka powtornie w roku 1794 drukowanego w Krakowie. (19)

Potem dopieroz porządku natrafiam na wyrazy: *Oddział krytyki zwierzechni, to jest postaci czyli formy* — Luboż z początku powiedziałem: że ściśle mówiąc *postać* ciała nie jest jego *formą*, atoli w obeszernem rozumieniu biorąc słowa, i pomimo puszczając mierności szkolnictwa, żadney osobliwey pomyłki w wyrazie nie widzę. Wszak zwykle mówią po rękodzielniach: rzecz ta albo owa jest zrobiona albo ulana podług *tey* a nie *inney formy*, przez co rozumie się *postać*. Tak jest; winien Mędrzec filozoficznie myśleć, a zwyczajnym językiem mówić.

Blisko potem czytam: *Krytyka daie pierwszeństwo tem dziełom, w których słowa z myślami, to jest styl z rzeczą są w tym doborze i harmonii, iaką połączenie piękności fizycznej z moralną sprawia.* Fizyka stosując naukę o głosie do muzycznego grania rozumie przez harmonią dogodność lub zgodność głosów, a przez *melodyę* trafne ich wykonanie i miły na ucho dźwięk. *Harmonia* więcej niż raz użyta w

Rosprawie o krytyce, jest jeden z obcych wyrazów, których ona sama ku końcowi dzieła słusznie zakazuje *w pięknych używać naukach*.

Tu dopiero czytam, co wyżej obiecałem wyłuszczyć: *Smak* (wyrazy są *Rosprawy*) *czyli to delikatne i trafne uczucie tego, co w rzeczach temu podległych przysłoi i zdobi* — *kształci się* — Dusza tak uczuwa, iak uderza o zmysły to, co przysłoi i zdobi, i iak iey te narzędzia, oweż uderzenie dosyłaia. Uczucie zawisto istotnie od sił czułości i iątrziwości (20) i od temperamentu iestestwa myślącego. Czułość tkwi w wypływających z mózgu nerwach, a iątrziwość w naysubtelniejszych włóknach muszkułow, z których naycelniejszy jest serce. Dla krótkości nic tu nie mówię o innych siłach, iakimi są sprężystość, spoyność i t. d. Siły, te posiada każdy w różnym stopniu. Temperament jest umiarkowanym ich zbiorem. Metafizycy uczą: że nie masz w Naturze dwoch iestestw, któreby były iednacie i zupełnie podobne do siebie, bo iako Natura jest w różnaitości buyna, tak w niczem żadnego zbytku nie cierpi. Toż samo twierdzą Naturalistowie dosłrzegacze o dwoch osobach, o dwoch twarzach, o dwoch na iednem drzewie listkach i t. d. Fiziologowie zaś mają za rzecz pewną: że nie byto, nie masz i nie będzie dwoch temperamentow, z którychby ieden drugiemu zupełnie był rowny. Słowem: ile jest ludzi na świecie, tyle temperamentow. (21) Przeto, iесли smak jest uczucie tego, co w piękney myśli i w pięknem dziele rodzi rozkosz, iak jest w samey

(20) *Vis sensibilitatis in nervis — vis irritabilitatis* (uczy słynny Haller w Fiziologii swoiey) *in fibris muscularibus sedet.*

(21) Z tego źródła wynika, iak sądze, nierowność fizyczna i moralna ludzi w szczególności. *Gaudii Path. — Wrisberg in primis lineis Physiologiae Hall: de temperamentis.*

rzeczy; ten sam smak nie będzie identycznie w jednym, co jest w drugim człowieku. Stąd przysłowie urosło: o smaki nie trzeba się upierać. Co gdy tak jest; poławnyż między krytykiem i krytykowanym sędziego w nayprzyzwoitsze talenta i przymioty opatrzonego, ten ani na jednego, ani na drugiego zdanie o tem, co metafizyka zowie *Pięknem*, zupełnie nie przystanie, ale mieć będzie o niem właściwe sobie samemu uczucie. Dla tey przyczyny jest o dziełach w pięknych naukach i kunsztach naywięcey rozmaitych zdań, bo trudno jest utrafić w ogólniejszy przynajmniej smak i uczucie Piękności.

Daley czytam: *Klasyczna starożytność jest czystym źródłem tego (uczucia) w niej niech ełni usłchow naszych pisarze w czerpali tę wielkość i smak, które ich klasycznymi uczyniły.* — Skądże proszę, owa szanowna starożytność, która wrodzonych o rzeczach wyobrażeń nie miała, sama oweż wielkość i smak czerpała? Czyliż nie z rozwagi Natury? Nie byłaż ta pierwsza, niż tamta? Tak jest; nim umiała ona pisać, umiała wprzód postrzegać piękną Naturę, w niej sobie zasmakować i z niey samey wzory czerpać. Homer, Lukrecy, Wirgili (*4) i inni byli uczniami Natury. Choćby był Cicero nie zostawił po sobie, iak tylko złote dzieło o powinnościach, to samo jedno wydałoby go i wydaie na oko nie pospolitym Filozofem. Tak jest, sama Natura wielką jest księga otwartą, w której każdy czytać może, kto się iey iak Filozof uczy. Głoszą Buffona Pliniuszem Francyi, Laceda malarzem Natury, Jounga i Pope

Poetami Filozofami, Wielanda Bostwem Muz Saskich, bo ci niespracowani dzieł Natury dociekacze umieli dawne nauki z postrzeżeniami swoiemi porównać, rownym duchem starożytność natchnąć, własnymi ożywić myślami, nowemi zbłagac odkryciami i rodowite dzieła swoje, uczonego świata godnemi uczynić. Zgoła Filozofia ogólna całą Naturę ogarniająca, jest samą i iedyną mistrzynią wielkości, wspaniałości i okazałości. (22) Po rozkrzewieniu się duchow Kartezego, Newtona, Woltera, (23) Rufsza, Mirabeau i tylu innych w uczoney Rzpltey zasłużonych Mężow, odmienity umiejętności i nauki dawną postać, powstiał po narodach nowy smak i nowy sposob myślenia, którego widoczne dowody w oczy białą. Świat fizyczny i moralny jest istnym dla wieków źródłem nauk. (*5) Kto się w samę zagłębia starożytność, nauczy się w języku obumarłym pisać, ale nie myśleć filozofnie do ducha czasu, mniey ieszcze żywym światle się i gładko wyrażać. Będzie on iuż zbieraczem, iuż księgokradzcą, iuż przerabiaczem, ale nie będzie oryginalnym pisarzem. Słowem; będzie, iak ow empiryk malarz, który naśladowie Rafaëla albo Rubensa. Im lepiej ciż ostatni naśladowali Naturę, tym bardziey się do oryginalności zbliżyli.

Daley czytam: *Oczucony Polak z długiego letargu nierządu — rzucił okiem na przeszłość* — Wolalbym czytać: obudzony Polak. — Kiedy się sam człowiek z drzemienia, albo zwyczajnego snu obudził, mowi się: ocucił się. Nadto; *długi letarg* mocnego wymaga budzenia. Jako, wedle

(22) Bóg, Natura, Człowiek są wielkimi Filozofii ogólney obmiotami. Chciałbym nazywać w pewnym rozumieniu: *subjectum*, podmiot, *objectum*, obmiot, a nie przedmiot, unikając wyrazow z zbiegiem kilku razem spotętosek, które język Polski w uszach cudzoziemcow robią chropawym, i nieiako grzesznym.

ducha *Rosprawy styl z rzeczą*, tak zdaniem moim, wyraz z wyrazem w słosownym powinien być *dobrze*. Sama Grammatyka chce tu mieć słowo czynne, iakiem jest: obudzam, słowo zaś *ocucam się*, jest słowo odwrotne lub zaimkowe, przeto nie może być biernie używanem.

Czytam dalej: *urzał (Polak) w środ ruin miast — upadek nauk dawniey u nas kwitnących* — dalej zaś czytam; po oczywistej przerwie materji — *pod nim (Stanisławem Augustem) — ocucana Polska, iak gdyby trzaskiem ruin własnych, nauki dźwi-gać zaczęła. Wzrost ich był raptownym, bo — w literaturze i rymotworskiej sztuce ob- brzymim postępował krokiem.* Wolalbym czytać *wszy punkt*: w śród rozwalin miast — *zgi cale odległy*: obudzona Polska, iak gdyby gruchotem obalin własnych — *Wzrost ich był szybki* — Powyżey mowi *Rosprawa*: że *sąd krytyki usprawiedliwio- nym zawsze być powinien przyczynami*, przeto równie tu, iak wszędzie uczynilem, winien jestem z tego, co mówię, wywieść się. *GODNY AUTOR* słusznie o czystość i gładkość języka polskiego troskliwy *ma go za dostateczny, co do pięknych nauk i mniema, że się ustrzedz w nim można wa- dy cudzoziemszczyzny* — a wyrazy: *ruin — raptownym* — nie sąż to, proszę, lekkie przynajmniej Łaciny piorka z ptaka *ba- iecznego*, którego sam żywą maluje farbą i wyznacza niżej? Co się tycze *trzaska*; jest on dogodny ciału, które trzaska. Ciało, które Fizyka zowie łomnem; trzaska. Dla tego mo- wi się: *snche zwłaszcza drewno* — szkło trza- sło. Zdaie mi się: że *trzask ruinom Polski* nie jest dogodny. Jest wyżej mowa o *upadku nauk dawniey u nas za Zygmuntow kwitnecy ň*, tu o *raptown, m ich wzrosc e* pod STANISŁAWEM

AUGUSTEM. Zgoła: iak tu, tak wyżej, taż sama (wyiąwszy umieszczenie *GIENIU- SZA wskazującego na odom trytkę*) cią- gnie się materja. Mowi się w prawdzie o szybkim wystrzale płynu elektrycznego: pio- run trzasł; lecz to trwożliwe widowisko sprauie niezmierna sprężystość ognia i powie- trza, iakiey, ani w *upadku nauk*, ani w *ruinach Polski* przypuszczać nie można.

(Reszta p tem.)

Z Paryża d. 11 Maia.

Onegday był J. C. K. Mość na polo- waniu. Xże Jozef Poniatowski i Hrabia Kaas mieli szczęście polować z J. C. K. Mcią. Cesarzowa Jmci iechała w powozie za polowaniem.

Marszałek Ney, Xże Elchingi, przy- był do Paryża. Przybył tu także Porucz- nik liniowego okrętu Decaen, brat Jene- rata kapitana na Wyspie Fracuzkiey, ale nie ostatni, iak było słychać.

W. Xżna Konstantynowa poiechała z Medyolanu do Genewy.

Wczoray przydował J. C. K. Mość na radzie stanu.

Angielskie brygi Sunderland, Neptun i Ann zabrane zoślały przez naszych kor- sarzow.

W kryminalnym tuteyszym sądzie od- bywa się sprawa Pani Levallant, któ- ra jest oskarżona, iż w d. 1 Stycznia r. b. o- truć chciała Pana i Panią Chenier, swych teś-ciw.

W Bruxelli zamyśla P. Fondart po- wietrzną podróż odprawić.

Do Bordeaux przybyły 4 Amerykań- skie okręty z bawełną.

W Antwerpii czynią także cechy przy- gotowania na uroczystość 2go Czerwca.

Handel Francyi z Lewantem przez Illiryjskie prowincye.

Jak tylko rząd Francuzki dał zamiar swoy poznać, iż przez Illiryjskie prowincye chce handlowi państwa otworzyć nową drogę do Lewantu, wiele kupców Turreckich, Illiryjskich lub Francuzkich postanowili korzystać z tego dobrodziejstwa tak dla towarow Francuzkich, iako i Lewanckich. Urządzona już jest furmanka z Marsylii i Genui aż do granic Bośni, która dobrze idzie i wspierana jest od władz rządowych. Założone są domy, w których osoby i towary, dla uniknienia chorob, odbywają kwarantannę. Miasto Tryest, które byt swoy i stan kwitnący winno handlowi, przeznacza wielkie swoje magazyny na składy towarow, które Francya corocznie z Lewantu pobiera lub tam posęła. Wyznaczony czas do 1 Lipca dla wprowadzenia Lewanckiey bawełny przez komorę celną Strazburską do Francyi, usprawiedliwiaią okoliczności, ażeby znaczna ilość tego towaru, który posłany był dawną drogą przez Niemcy, weszła do Francyi. Ułatwienie to, które okoliczności wskazały, w zbudzić w Bośni mogło nieiaką obawę, ażeby daley nie było przeciagnione. Ale że tylko na czas pozwolone zostalo i czas ten nie zadługo się ukończy, ustaie zatem ta obawa i transporty bawełny zaczeniają już iść przez Illiryjskie prowincye. Do Seraglio w Bośni przybyło już przeszło 20,000 pak bawełny, która idzie do Illiryi. Ajenci Francuzcy w Lewancie wydaiają od nieiakiego czasu tey tylko bawełnie zaświadczenia, która przez Austryackie prowincye doysdz może przed 1 Lipca do Strazburga. Francya potrzebuie co rocznie 50 do 60,000 pak ba-

welny. Nie ma więc wątpliwości, iż handel Francuzki opatrzony w nią dostatecznie będzie z składow Tryestskich lub innych w Illiryi i przybydź tam mogący za ułatwieniem przewozu. Bawełna Lewancka idąca przez te prowincye do Francyi lub do królestwa Włoskiego nie podlega innem opłatom procz drógowem. Inne zaś korzyści, które J. C. K. Mość zamysła nadać ieszcze tey ważney odnodze handlu, nadadzą mu zapewne nowy ruch. Z bliżamy się już do czasu, w którym zbierać będziemy owoce, iakie tylko sobie można było po tych połączonych staraniach obiecywać. Rękodzielnicy i kupcy Francuzcy powinni zatem pamiętać, iż zbliża się czas ustania dowozu przez Strazburg i zakupywać wcześniej potrzebną bawełnę Illiryi.

Z Medvolanu d. 24 Maia.

W rządowej gazecie tuteyszey czytamy co następuje: Tłumaczenie Iliady Homera przez kawalera Monti wyszło teraz zupełne z druku w 3 częściach u Bettoniego w Breścia. Pomiędzy wszystkimi znaiącemi się iedno tylko panuie zdanie, iż tłumaczenie jest klasyczne. Szczycili się od dawna Anglicy i Niemcy, iż największe poema heroiczne starożytności mieli dobrze na swoje ięzyki wyłożone. Włochy, ulubione siedlisko Muzow, widziały z wstydem, iż ieszcze tey perty do ich korony brakowało. Monti wstyd ten zmasał.

Pisma publiczne donoszą z Rzymu, iż mają tam nadzieię widzenia Nayiaśniejszych Cesarstwa za ieden lub dwa miesiące. Wiadomość ta, sprawiła tam niewymowną radość. Cesarstwo wyliądź mają do Kwirinalnego pałacu, gdzie czynione już są przygotowania na ich przyjęcie.

Monarcha nasz nadał miastom Medyolanowi, Wenecyi, Bononii, Breścicia, Wenronie i Mantui nazwisko dobrych miafi.

Z Madrytu d. 27 Marca.

Zostająca pod rozkazami Jenerała Lahoufsaye kolonna woyska udała się z Tarrankony ku Kuensa, gdzie natrafiła na 3000 rokoszanzow i zupełnie ich pobiła. Cały batalion złożył oręż. Przeszło 300 rokoszanzow utopiło się uciekając w rzece Zúcar, do której także wrzucili jedno działo. Reszta nieprzyjaciół winna ratunek swoy ciemney nocy. Jenerał Lahoufsaye w szedł d. 23 do miasta Kuensa.

J. K. Mość rozkazał wyrokiem swoim uszanować narodowe milicye w miastach Carpio, Fernan Nunez i Kordubie. Jnym wyrokiem mianował sędziow i alkaadow w Sewilli.

Z Wiednia d. 8 Maia.

(Z gazety Hamburskiej.)

Rownie czynna, iak baczna nasza policya śledzi teraz starannie nowiniarzow i lichwiarzow, którzy dla zniżenia biegu papierowych pieniędzy codziennie rozpuszczają wieści o nowej wojnie, o nowych przymierzach, i t. d. Jakkolwiek przeciwnie są zdrowemu rozsądkowi te pogłoski, znajdują jednak u słabych umysłów wiarę i szkodliwe przynoszą skutki. Autorowie fałszywych tych nowin będą surowo karanemi.

Jozef W. woźnica, który przed 9 miesiącami lekko ukąszony był od chorego psa w palec, lecz na to nie zważał, umarł przed kilku dniami na wścieklicznę.

Poselstwo Rossyyskiego Ajenta Fonton do Tureckiego obozu pod Szumlą, było bezskuteczne. Odebrał on bowiem odpowiedź, iż pokoy między Portą i Ros-

syą prędzey nastąpić nie może, aż gdy Rossya zrzućce się Multan i Wołoszczyzny, i woyska swe z Serwii cofnie.

Dowodzący tymczasowo Rossyyskiem woyskiem przeciw Turkom, Hrabia Kutuzow, jest ten sam, który w roku 1805 dowodził woyskiem Rossyyskiem w Austrii, poszedł Jenerałowi Mack na pomoc aż do Braunau, cofnął się potem z Austrii do Morawii i pod czas bitwy Austerlickiey dowodził częścią Rossyyskiego woyska.

W drugiej połowie roku 1810 wypędzono z dziedzicznych Niemieckich Austriackich krajow i Galicyi 363 cudzoziemcow, którzy pod różnemi tytułami i nazwiskami kuglarstwem lud oszukiwali i pieniądze wyłęgali.

Z Monachium d. 9 Maia.

Stosownie do rozporządzenia Królewskiego pod d. 29 Kwietnia woysko Bawarskie składać się na przyszłość będzie z 12 pułkow liniowej piechoty, 6 batalionow lekkiey piechoty, 6 pułkow lekkiey jazdy, 1 pułku artyleryi i 1 batalionu artylerycznych wozowcow. Każdy liniowy pułk dzieli się na 2 połowe i 1 odwodowy batalion. Połowy batalion składa się z 1 kompanii grenadyerow, 1 sztelcow i 4 filizerow, ogółem z 6 kompaniy; odwodowy zaś z 4 kompaniy fizylerow. Sztab składa się z 36 osob, a 6 iego kompaniy z 2400 głow, pomiędzy któremi jest 2048 żołnierzy. Batalion lekkiey piechoty składa się z 1 kompanii karabinierow, 1 sztelcow i 6 fizylerow, (dwie z ostatnich składają odwod;) sztab liczy 24 osob, a 8 iego kompaniy 1200 głow, pomiędzy któremi jest 1024 żołnierzy. W całej piechocie dwie kompanie składają jedną dywizyą, a zatem połowy batalion ma 3

dywizye, 6 półdywizyy czyli kompaniy, 12 cugow (peloton) i 24 sekcyj lub półcugów. Pierwszy pułk liniowey leib piechoty nazywać się będzie na przyszłość: *pierwszy liniowoy pułk Królewski*. Nazwiska garnizonowych pułkow ustaią. Pułk jazdy dzieli się na 3 polowe dywizye i jeden odwodowy szwadron, a dwa szwadrony składaią iedną dywizyą. Sztab jazdy liczy 18 osob, a 7 iego szwadronow 1050 głow, pomiędzy któremi iest 875 żołnierzy. Dragonia przemienioną zostanie na lekką jazdę. Artylerya, do której wchodzi pułk kanonierow, batalion artylerycznych wozowcow i kompania rzemieślnikow, stanowi brygadę artyleryi. Pułk kanonierow zostanie iak dotąd z 4 batalionow każdy po 5 kompanij złożony. Sztab liczy 35 osob, a 20 iego kompanij 2000 ludzi. Dalej następuią furgony, muzykanci i trębicze.

Z Frankfortu d. 10 Maia.

Wyszło tu następuiące rozporządzenie:

Karol z Bożey łaski &c. Gdy podług zasad konfitytucyi W. Xięstwa Frankfortskiego powinniśmy utrzymywać kontyנים woyskowy w zupełności, przeto chcemy i nakazujemy: 1) ażeby dostawionych teraz było 1500 ludzi do woyska. 2) W stosunku ludności dostawią teraz: departament Frankfortski 250, departament Aszaffenburgski 450, departament Hanauski 300, departament Fuldayski 500 ludzi. 3) Losowanie zdatnych do służby ludzi nastąpi w każdym departamencie za staraniem prefekta, w obecności Naczelnego naszego Jenerała, Barona Zweyer, upoważnionego do tej czynności Pułkownika, Barona Radenhausen i dwuch prefekturalnych

radzcow. 4) Losowanie to odbędzie się d. 1 Lipca r. b. w Frankforcie, d. 3 w Aszaffenburgu, d. 7 w Hanau, a d. 8 w Fuldzie. 5) Nikt z urodzonych na ziemi W. Xięstwa Frankfortskiego nie iest od służby woyskowej wyięty, chyba, że okaże własną ręką naszą podpisane uwolnienie. W Aszaffenburgu d. 6 Maia 1811.

Karol, W. Xce.

Z Sztokolmu d. 7. Maia.

Wiadomo, iż stany królestwa postanowiły na ostatnich dwóch seymach, iż w przypadku wojny, gdyby dotychczasowa siła woyskowa nie była dostateczną, zmocnioną bydź ma 50,000 zdatnych ludzi wybranych z narodu między 20 i 50 rokiem. Przypadek ten nadarzył się teraz z powodu wojny z Anglią, i pod d. 23 Kwietnia wydane zostało Królewskie rozporządzenie z podpisem Następcy tronu Karola Jana, mocą którego tymczasowo będzie tylko 15,000 ludzi wybranych; ale i ci nie maią z domow ruszać, aż będzie tego potrzeba. Korona zapłaci wszystko co do ich żywienia, ubrania i uzbroienia potrzebnem będzie, i poczynione już są w tey mierze rozporządzenia. Ponieważ będzie tylko 5 ludzi z 100 wybranych, spodziewaią się zatem, iż wybor ten żadney nie dozna trudności; w przeciwnym zaś przypadku, naznaczone iest losowanie. Pospolite to ruszenie nie będzie, iak dawniey, osobnego składać korpusu, ale przyłączone zostanie do regularnego woyska, a mianowicie do pieszych pułkow, z któremi rownych praw używać będzie. Nadbrzeżni mieszkańcy będą do kompanij morskich wcielonemi. Mieszkańcy Schonen i Gottlandyi osobne składać będą korpusy. Jak tylko woyna się ukończy, lud pospolite-

ruszenia zostanie rozpuszczony; każdy za-
trzyma swoy mundur, lub weźmie zań
wynagrodzenie.

Rozporządzenie względem cudzoziem-
cow jest tu surowo zachowane.

Poczta do Rosjiy odchodzi znowu stąd
iako dawniej dwa razy w tygodniu.

Zdrowie Króla Jmci polepszyło się do
tego stopnia, iż może się przejeżdżać. Mnie-
maią, iż uda się do wód w Medewi.

Z Peterzburga d. 1. Maia.

Dziś Xże Oldenburski wyjeżdża z
swoią małżonką, W. Xżną Katarzyną, na
powrot do Tweru.

Aktualny Radzca stanu Winter mia-
nowany jest cywilnym gubernatorem w
Finlandyi.

D. 1 Marca podług dawnego kalen-
darza we wsi Hrabiego Golowkina, w gu-
bernii Połtawskiej, upadł z powietrza
piętnaście funtów ważący kamień. Trzy
mocne pioruny poprzedziły upadnienie te-
go kamienia, który wpadł na jeden ar-
szyn głęboko wzięmię i był ieszcze go-
ący, gdy go wykopano.

Z Kopenhagi d. 11 Maia.

W wodach naszych nie pokazała się
dotąd żadna eskadra Angielska.

Dla wsparcia jeńców naszych w An-
glii zebrano w królestwie naszym od 13 Lu-
tego r. b. około 13,000 talarow.

Z Hamburga d. 11 Maia.

D 6 zasła na Jahde potyczka między
dwie ma armatniami szalupami i dwie ma
armatniami łodziami Francuzkimi, i 11 wo-
ienniami Angielskimi statkami, pomię-
dzy które mi znajdowały się trzy większe.
Potyczka ta czyni dowodzącemu Porucz-
nikowi Buys wielki zaszczyt, ponieważ
po godzinney walce przymusił nieprzyja-

cielskie okręty do oddalenia się. Strata
Anglikow musi być znaczna. Jeden ich
statek zatopił się z ludem. Angliacy wyła-
wionemi byli przez cały czas bitwy na kar-
taczowy ogień z nad brzeżnych naszych
batteryy. Buys od officerow i ludu wszy-
stkich czterech pod iego rozkazami zosła-
jących okrętow naydzielniey był wspierany.
Donosi on w swoim raporcie, iż nieprzyja-
cielski ogień bardzo źle był kierowany i nay-
mnieyszey nie zrządził mu szkody. Całą
flotyllę ożywia duch naylepszy, i nie ma
wątpliwosci, iż gdyby się tylko sposobność
nadarzyła, utrzymałaby chwotę bandery
Francuzkiej i zasłużyłaby na pochwałę
Admirała Verhuel.

Z Amsterdamu d. 9 Maia.

Nayznakomiti kupcy tuteysi miano-
wani są członkami izby handlowey, któ-
ra d. 1 b. m. zaprowadzoną zosłała.

Prefekt departamentu Mozy oznaymił,
iż stosownie do ustawy roku 5go teatry o-
płacać mają od sprzedawanyca biletow po
10 od sta, który dochód przeznaczony jest
na w sparcie ubogich.

Z Gdanska d. 15 Maia.

Miasto nasze, iako jeden z nayważniey-
szych punktów na brzegach morza Bałtycki-
go, bardziey ieszcze będzie umocniooe, mia-
nowicie zaś uyścia Wisły będą zastonio-
ne warowniami. Plan do tego był iuż da-
wniej uktadany, lecz uskutecznienie iego
do tego czasu wstrzymano. Niedawno Rząd
Francuzki miał się zatrudnić tym przed-
miotem, i nie tylko plan do wzmocnienia
twierdzy Gdańska iuż jest ułożony, ale na-
wet potrzebne na to pieniądze iuż w czę-
ści są wyznaczone. Roboty więc mają się
w krótcce rozpocząć pod dozorem officerów
Francuzkich.

D O D A T E K

D O Nru 43.

GAZETY KRAKOWSKIEY

Z KRAKOWA DNIA 29. MAIA 1811 Roku WE SRODĘ.

*Wypis z Protokołu Sekretaryatu Stanu
W Pałacu Naszym w Dreźnie d. 11go mie
siąca Maia roku 1811.*

FREDERYK AUGUST

z Bożey Łaski Król Saski, Xże Warszawski &c. &c.

Na przełożenie zastępcy Ministra Woyny Xięstwa Warszawskiego postanowiliśmy i stanowiąmy co następuje:

Art: 1. Wszystkim zbiegom z Woyska Naszego Xięstwa Warszawskiego, uszłym przed publikacją niniejszego Dekretu, którzy żadney inney zbrodni prócz dezercyi nie popełnili, za granicą znajdującym się, akordujemy Pardon Jeneralny, jeżeli aż do dnia 1 Września roku bieżącego zameldują się w którymkolwiek garnizonie Woyska Naszego Xięstwa Warszawskiego, i od wszelkney kary ich uwalniamy.

Art: 2. Skoro na mocy niniejszego Dekretu, zbieg który zamelduje się w jakimkolwiek garnizonie Woyska Naszego Xięstwa Warszawskiego, Kommenderujący tym garnizonem, ma mu kazać wydać kartę drożną do tego miejsca, gdzie stoi Sztab Pułku, w którym zostawał.

Art: 3. Uskutecznienie niniejszego Dekretu polecamy Naszemu Ministrowi Woyny.

(Podp.) *Fréderyk August.*

(L.S.

Przez Króla

*Minister Sekretarz Stanu
Stanisław Breza.*

Zgadza się: Zgodno z oryginałem:
Jenerał Brygady *Minister Sek. Stanu*
Dyrektor Jeneralny *Stanisław Breza*
Popisow woyska i Wydziałow woiennych
Hebdownski.

Z Drezna d 7. Maia.

(Z Gazety Berlińskiej.)

Ciągnący się dotąd seym zakończy posiedzenia swoje d. 12 b. m. Pomiedzy wielu uchwałami przez stany wydanemi, zasługuje na szczególniejsze wspomnienie przeznaczenie znacznych summ na pomnożenie płacy cywilnych urzędnikow, instytutu sztuki babienia i seminarium nauczycielow.

Xże Poniatowski, minister woyny Xięstwa Warszawskiego, oczekiwany tu jest co chwila na powrot z Paryża.

Z Saxonii d. 3. Maia.

(Z Gazety Berlińskiej.)

Gazeta w Gera wychodząca wyraża: Mowią znowu o zieżdzie trzech wielkich Monarchow w Erfurcie. Podrożni zapewniają, iż około Erfurtu naprawiają drogi i bruk w tem mieście.

Podług rozporządzenia pod d. 30 Kwietnia zaciągają w królestwie Saskim nową

pożyczkę 6 milionów talarów na obligacye fłanów z prowizją po 6 od fta. Zpłacanie tey pożyczki zacznie się w roku 1811. Dom kupiecki Reichenbach i kompania w Lipsku ma zlecenie sprzedawania powyższych obligacyy.

Z Helsingeru d. 8. Maia.

Znaczna liczba okrętów, naywięcey Szwedzkich, kilkanaście z portów północnych i jeden Amerykański przybyły tu z morza północnego. Kapitan przybyłego tu bez ładunku Szwedzkiego okrętu, który d. 7 b. m. z Gotenburga odpłynął, donosi, iż przy iego odejściu przybyła przed Bełt wielka kupiecka Angielska flota, około 150 okrętów wynosząca, pod zastoną 9 woiennych statków, kilku fregat i kutrów, ale że ustał wiatr, zarzuciła kotwice, i zapewne nazajutrz rano, ponieważ wiatr powstał, puściła się pod żagle. W tey flocie zdaią się bandery różnych narodów znaydować. Listy od Bełtu upewnią nas w krótcie o rzeczywistości tego doniesienia.

Z Grenady d. 1. Kwietnia.

D. 21 Marca przybyło przed bramy miasta Montefrio 80 łotrow w celu opanowania go, ponieważ było bez załogi. Kapitan mieyskiey gwardyi, Don Antoni Monroz, wystąpił przeciw nim śmiało z 10 ludźmi. Łotrzy przestraszeni, iż znaydują odpor, uciekli po kilku wystrzałach z ręczney broni.

Z Wiednia d. 21. Maia.

Ambasador Francuzki przy dworze tuteyszym, Hrabia Otto de Mosloy, dał wczoray w pałacu swoim z powodu urodzenia się Króla Rzymskiego równie świetną iak okazała ucztę. Oboje Najiaś. Cesarstwo, Arcy Xiążęta, Arcy Xżna Beatrixa, Xże Sasko-Cieszyński i wdowa E-

lektorowa Palatynatu zaszczytli ią obecnością swoją. Najiaś. Cesarstwo przypartywszy się kilka godzin balowi, oddalili się przed wieczszą, na której reszta Arcy Xiążąt pozostala. Po wieczery ciągnął się daley bal aż do rana.

Z Berlina d. 21. Maia.

Onegdaj przejechał przez nasze miasto powracający z Paryża do Petersburga Jeneralny Rofsyyiski Konsul w Francyi, P. Łabeński.

Z Panczowy d. 9. Maia.

(*Z Prezburskiey (Gazety.)*)

Stoiący załogą w Belgradzie Podowski pułk muszkieterów dostał z główney Rofsyyisk ey kasy z Jafs kilka tysięcy czerwonych złotych na zakupienie żywności. Officerowie tego pułku pozakładali sobie w Belgradzie ogrodki.

Nie dawno uciekło do Zemlina 6 żołnierzy Rofsyyiskich, którzy przez niewiedomość weszli do miasta i schronili się do dwóch domów. Z rozkazu tamteyszego urzędu zdrowia zostaly natychmiast domy te zamknięte i pod strażą woyskową odbyć muszaly kwarantannę. Zbiegowie ci są świeżo do woyska więztemi z ułapanego Rossyi Tarnopolskiego cyrkułu.

W Serwii tak wielki panie niedostatek żywności, iż na uślną prozbę Naczelnika Serwianow, Jerzego Czerny, tuteysza C. K. Aufstryacka główna komenda zlitowała się i dozwołała kilka tysięcy centnarow mąki i zboża wywieźć do Serwii jednak tyle tylko, co na nieodbitą potrzebę na miesiąc wystarczyć może.

Na żądanie wysokich głównych komend Sklawońskiej i Banatskiej trudni się teraz Serwiańska rada w Belgradzie obrachowaniem należących się od kilku

lat tutejszym poddanym długow. Należące się od tutejszych poddanych Serwianom długi będą także obrachowane i zaspokoione, ażeby raz położyć koniec zażaleniom i sądownem sporom.

Z Stralsundu d. 14 Maia.

Od nieiakiiego czasu wszystko u nas przybiera postać wojenną. Woyska wszelkiego oręza przybywają codziennie z Szwecyi z artylerją i potrzebami wojennemi, dla zabezpieczenia brzegow Pomeranii przeciw napadowi Anglikow. Wszyscy zdadni do noszenia broni ludzie z całej prowincyi powołanemi są, częścią dla uzupełnienia regularnego woyska, częścią też dla bronienia kraiu iako pospolite ruszenie. Hrabia Mörner, który zjechał tu z Królewskiego zlecenia iako naczelny jenerał i wicerządca, przyspiesza uzbraiania z właściwą sobie czynnością.

Rozmaite wiadomości.

Król Bawarski przyjechał d. 7 b. m. do Inspruka, dla odwiedzenia Następcy tronu. J. K. Mość odbył 40 godzinną drogę z Monachium do Inspruka w 12 godzin. W. Xżna Konstantynowa przepędzi i

to lato w Szwajcaryi. Od granic Hiszpańskich donoszą pod d. 14 Kwietnia, że woysko Marszałka Masseny, Xcia Elslingi, wypoczywa po trudach podróży w nowych swoich stanowiskach, i że część tego woyska dla łatwiejszego dostania żywności rozłożyła się w prowincyi Salamance. Anglicy zrobili sobie nowy wpływ w Galicyi; lecz idą tam woyska Francuzkie. Z Koruny posłali Anglicy do Lugos, gdzie bawi Galicyyska junta, wiele pieniędzy. Mowią, iż Balferos zamyśla udać się do Algarbii, a flotę popłynąć do Kadyxu. Marszałek Xże Elslingi i wielu innych jeneratów mieli z Hiszpanami do Paryża przybydź.

Dnia 27 i 28 Maia 1811.

Cena zboż różnego gatunku na Targu w Krakowie sprzedawanych.

	Przednie.		Średnie.		Późniejsze.	
Na Monetę.	Złp. gr.	Złp. gr.	Złp. gr.	Złp. gr.	Złp. gr.	Złp. gr.
Korz: Pszenicy	10	15	10	—	9	—
— Zyta	9	—	8	15	8	6
— Jęczmienia	6	15	6	—	5	15
— Grochu	8	—	7	—	6	15
— Owsa	4	15	4	10	4	—
— Jagiel	18	—	16	—	14	—
— Rzepaku	15	—	14	—	—	—

D O N I E S I E N I A.

W Drukarni Akademii Krakowskiej wyszło świeżo z pod prasy dziełko z języka Niemieckiego na Polski przetłózone pod tytułem: *Wykaz Prawideł postąg których Medycy i Chirurgowie VISA REPERTA* spisywać i sporządzać mają. Dziełko to nie tylko samym Medykom i Chirurgom użyteczne, ale i naszym Podśędkom i Woytom nader potrzebne. Dostać go można w rzeczoney Drukarni po zł. 1 gr. 15. W teyże Drukarni kończy się Anatomia w Języku Niemieckim przez Jerzego W. Konsbruch napisana, a na polski przez Jmci Pana Girtlera, Policyi medyczey i medycyny Sądowniczey w Szkole Główney Krakowskiej Profesora, przetłozona.

Niżej podpisany w moc Rezolucyi Wysokiego Trybunału Cywilnego Iwszy Instancyi Departamentu Krakowskiego Wydziału II dnia 10 Maia r. b. do liczby 2118 nastąpiony, przywa niniejszym edyktem wierzycieli sześciu bankow podupadłych W arszawskich przez kommisją od Najjaśniejszych, trzech dworow ustanowioną do mafsy krydalney Piotra z Alkantary Ozarowskiego przekazanych aby się w celu udowodnienia asygnacyami wspomnioney kommisyi praw swoich tudzież dla podania monetów, iakieby przeciw Repartacyi, którą niżej podpisaney zrobił i w Wysokim Trybunale złożył prawo mieć sądzili, na dzień 22 Lipca r. b. na kommisją w do-

m. Trybunału Cywilnego Departamentu Krakowskiego przed delegowanym Sędzią JW. Michałem Gostkowskim odbywać się mającą, osobiście lub przez umocowanych stawili; uwiadomia oraz niżej podpisany wszystkich do tej massy interesowanych iż wierzycielom w czasie powyższej kommissyi niestawiającym, za obrońcę praw nieprzytomnych W. Wiktorowicz Patron, iako kurator iest wyznaczony. W Krakowie d. 21 Maia 1811.

Adam Krzyżanowski, Kurator.

Administracya Salin Wielickich potrzebuie ieszcze na rok bieżący 1811 tysiąc sześć set kamieni Podolskich konopi; wzywa mających chęć przedania takowey ilości konopi, ażeby w nayprędzszym ile można czasie, naydalej zaś do dnia 17 Czerwca r. b. oświadczenia swoje w zapieczętowanych pismach do Administratora Salin Wielickich adressowanych z napisem na wierzchu: *winter sie Lwercun u Kozon franco* przesyłali, wyrażając w nich cenę ostatnią, iak może bydź naytańszą, i czas w którym rzeczoną wyżej ilość 1600 kamieni Podolskich konopi odstawić podeymią się. Kto zaś nayniższą cenę poda, z tym kontrakt na ten czas zawartym zostanie.

W. Łęgowski, Z. P.

Wronski, S. J.

Zastępca Prefekta Departamentu Krakowskiego uwiadmia Publiczność, że gdy UUr. Dzierzawcy Dóbr Narodowych iedni kaucyi nie złożyli, drudzy zaś kontraktów podpisać wzbraniaią się, Dobra niżej wyrażone w dniu 30 Maia i następnych przez publiczną licytacją na czas Kontraktami dawnych dzierzawców objęty wypuszczone będą, iako to:

Bodaczow.	Czułow.	Kuźniczka.	} Do roku 1813 na lat dwa.	
Lipowiec.	Tur.	Jankowice.		
Brzezowka.	Kwaczała	Dzierzgow.		
Gorka.	Słomniki	Zielonki.		
Jeżowka.	Tonie.	Sielce.		
Łobzow.	Olganow.	Rakowice.		
Klonow.	Zydow i Wygnanow.	Nasiechowice.		
Wąsow.	Czerniechow,	Cześć Czech.		
Bolechowice.	Batowice.	Woytołstwo Goral.		} do roku 1812 na r. 1.
Szczepanowice.	Xany.	) Do roku 1815, na lat 4.		

Dzieskanowice, do roku 1814, na lat 3

Z tym iednak dodatkiem, że gdyby z possektorow terażniejszych, który lub kaucją dostateczną złożył, lub kontrakt między nim a skarbem podpisał, dobra z pod licytacji wyjętymi zostaną. — Każdy chcący licytować zaprasza się w dniu oznaczonym o godzinie 9 ranney do Bior Prefekta. — Uprzedza się iednak z sronyska bu wcześniej, że nikt do licytacji dopuszczony nie będzie, kto nie złoży deklaracyi dostateczney wyrownywającej summie per plus offerencją wynikłej, a zareczaiącey złożenie dla bezpieczeństwa skarbu, doskonatey w dniach 14 po dobr zalicytowaniu kaucyi, która ta deklaracya ma bydź przez dziedzica na dobrach zapisaną, po której iuz umieszczeniu, w Extrakcie tabularnym wartość dóbr kawentuiących w trzeciej części swojego szacunku czylią zostawać powinna. W Krakowie d. 16 Maia 1811.

Wielogłowski, Z. P.

Wronski, Sekreta z Feneralny.

Sąd Pokoju Powiatu Olkuskiego Departamentu Krakowskiego, wzywa wszystkich tak sukcesorow iako i dłużnikow ś. p. Franciszka Swiniarskiego, bywszego Podpłkownika w Regimencie JW. Wodzickiego, we wsi Golonogu, Powiecie Olkuskim Departamentu Krakowskim dnia 17 Marca 1811 zmarłego, ażeby ze swoim pretensyami do przyzwoitego Sądu Pokoju Powiatu Olkuskiego Departamentu Krakowskiego do dnia 31 Grudnia 1811 roku zgłaszali się. W Olkuszu d. 25 Kwietnia 1811.

Roch Waligorski, Pouszden Z. S. P. P. O. D. K.